

ERIN HUNTER

WSOY

SOTURI- KISSAT

RIKOTTU LAKI

4

PIILEVÄ PAHUUS

Erityiskiitokset Kate Carylle

Englanninkielinen alkuteos

WARRIORS, THE BROKEN CODE #4: DARKNESS WITHIN

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title

WARRIORS, THE BROKEN CODE #4: DARKNESS WITHIN

Text copyright © Working Partners Limited 2020

Series created by Working Partners Limited

Cover illustrations copyright © Owen Richardson 2020

Map art © Dave Stevenson 2020

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Nana Sironen ja WSOY 2023

Werner Söderström Osakeyhtiö

ISBN 978-951-0-49931-3

Painettu EU:ssa

KUKA KUKIN ON

MYRSKYKLAANI

Väliaikainen päällikkö	ORAVALIITO – punaruskea naaras, jolla on vihreät silmät ja yksi valkoinen käpälä
Väliaikainen varapäällikkö	LEIJONAROIHU – kullanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Parantajat	NÄRHISULKA – harmaa raidallinen kolli, jolla on sokeat siniset silmät LEPPÄSYDÄN – punaruskea kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Soturit	(kollit sekä naaraat, joilla ei ole pentuja) OKAKYNSI – kullanruskea raidallinen kolli VALKOSIIPPI – valkoinen naaras, jolla on vihreät silmät KOIVURUSKA – vaaleanruskea raidallinen kolli HIIRIVIIKSI – harmaavalkoinen kolli; LAAKERITASSUN (kullanvärinen raidallinen kolli) mestari UNIKKOHALLA – vaalea kilpikonnavuioisen ja valkoisen kirjava naaras SIILIHALLA – vaaleanharmaa naaras LILJASYDÄN – pieni, tumma raidallinen naaras, jolla on valkoisia laikkuja ja siniset silmät; LIEKKITASSUN (musta kolli) mestari

KIMALAISRAITA – hyvin vaalean harmaa kolli,
jolla on mustia raitoja

KIRSIKKASADE – kellanpunainen naaras

KONTIAISVIIKSI – ruskean ja vaalean kirjava
kolli

TUHKASYDÄN – harmaa raidallinen naaras;
PEIPPOTASSUN (kilpikonnakuviainen naaras)
mestari

KUKKASADE – kilpikonnakuviaisen ja valkoisen
kirjava naaras, jolla on terälehdien muotoisia
valkoisia laikkuja

MURATILAMPI – hopeanharmaan ja valkoisen
kirjava naaras, jolla on tummansiniset silmät

KOTKASIPI – kellanpunainen naaras;
MYRTTITASSUN (vaaleanruskea naaras) mestari

KASTENENÄ – harmaavalkoinen kolli

NEILIKKAKORVA – tummanharmaa naaras

MYRSKYPILVI – harmaa raidallinen kolli

PAATSAMATÖYHTÖ – musta naaras

SUKKELAKYNSI – raidallinen kolli

LEHVÄLAULU – keltainen raidallinen kolli

HUNAJATURKKI – valkoinen naaras, jolla on
keltaisia läiskä

KIPINÄKARVA – oranssi raidallinen naaras

RATAMORAITA – tummanruskea naaras

VARPUOKSA – harmaa naaras, jolla on vihreät
silmät

EVÄHYPPY – ruskea kolli

	SIMPUKKATURKKI – kilpikonnakuviainen kolli
	LUUMUKIVI – musta-kellanpunainen naaras
	LEHTIVARJO – kilpikonnakuviainen naaras
	TÄPLÄTURKKI – pilkullinen kirjava naaras
	KÄRPÄSVIIKSI – juovikas harmaankirjava naaras
	NAPSUHAMMAS – kullanvärinen raidallinen kolli
Kuningattaret	(naaraat, jotka odottavat tai imettävät pentuja)
	KAUNOKAINEN – kermanvaalea pitkäkarvainen kissa, joka on kotoisin hevospaikasta
Klaanin- vanhimmat	(entiset soturit ja kuningattaret, jotka viettävät vanhoja päiviään)
	HARMAARAITA – pitkäkarvainen harmaa kolli
	PILVIHÄNTÄ – pitkäkarvainen valkoinen kolli, jolla on siniset silmät
	KIRKASSYDÄN – valkoinen naaras, jolla on kellanpunaisia läiskiiä
	SANIAISTURKKI – kullanuskea raidallinen kolli

VARJOKLAANI

Päällikkö	TIKERITÄHTI – tummanruskea raidallinen kolli
Varapäällikkö	APILAJALKA – harmaa raidallinen naaras
Parantajat	LÄTÄKKÖHOHDE – ruskea kolli, jolla on valkoisia laikkuja
	VARJONÄKY – harmaa raidallinen kolli
	PERHONSIPI – täplikäs kullanvärinen naaras

Soturit

KELTATURKKI – kilpikonnakuviainen naaras,
jolla on vihreät silmät

KYYHKYSIIPPI – vaaleanharmaa naaras, jolla on
vihreät silmät

JÄNISLOISTE – valkoinen kolli

JÄÄSIIPPI – valkoinen naaras, jolla on siniset
silmät

KIVISIIPPI – valkoinen kolli

KARSITURKKI – tummanharmaa kolli, jonka
korvissa on viiltoja

PELLAVAJALKA – ruskea raidallinen kolli

VARPUSHÄNTÄ – kookas ruskea raidallinen kolli

LUMILINTU – puhtaanvalkoinen naaras, jolla on
vihreät silmät

KÄRSÄMÖLEHTI – kellanpunainen naaras, jolla
on keltaiset silmät

MARJASYDÄN – mustavalkoinen naaras

RUOHOSYDÄN – vaaleanruskea raidallinen
naaras

PYÖRREKARVA – harmaavalkoinen kolli

HUMALAVIIKSI – kolmivärinen naaras

ROIHUTULI – valko-kellanpunainen kolli

KANELIHÄNTÄ – ruskea raidallinen naaras, jolla
on valkoiset käpälät

KUKKAVARSI – hopeanvärinen naaras

KÄÄRMEHAMMAS – hunajanvärinen raidallinen
naaras

LIUSKETURKKI – sileäkarvainen harmaa kolli

LOIKKA-ASKEL – harmaa raidallinen naaras

VALOHYPPY – ruskea raidallinen naaras

LOKKISYÖKSY – valkoinen naaras

KÄRKIKYNSI – mustavalkoinen kolli

NOTKOLÄHDE – musta kolli

AURINKOSÄDE – ruskeavalkoinen raidallinen naaras

Klaanin-
vanhimmat

TAMMITURKKI – pieni ruskea kolli

TAIVASKLAANI

Päällikkö

LEHTITÄHTI – ruskean ja kermanvalkoisen kirjava naaras, jolla on meripihkanväriset silmät

Varapäällikkö

HAUKKASIIPPI – tummanharmaa kolli, jolla on keltaiset silmät

Parantajat

PISAMATOIVE – täplikkäänkirjava vaaleanruskea naaras, jolla on pilkulliset jalat

HUISKEHIUTALE – mustavalkoinen kolli

Sovittelija

PUU – keltainen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

Soturit

VARPUSTURKKI – tummanruskea raidallinen kolli

IHMEMIES – mustavalkoinen kolli

KASTELÄHDE – tanakka harmaa kolli

JUURILÄHDE – keltainen kolli

NEULASKYNSI – mustavalkoinen naaras

LUUMUPAJU – tummanharmaa naaras

SALVIANENÄ – vaaleanharmaa kolli

HAARAHAUKKAVIIRU – punertavan ruskea kolli

HARRIPURO – harmaa kolli

KIRSIKKAHÄNTÄ – pörröinen kilpikonna-
kuvioisen ja valkoisen kirjava naaras

PILVIUSVA – valkoinen naaras, jolla on keltaiset
silmät

NUPPUSYDÄN – kellanpuna-valkoinen naaras

KILPIKONNAVAUHTI – kilpikonnakuvioinen
naaras

KANILOIKKA – ruskea kolli; **PEUKALOISTASSUN**
(kullanvärinen raidallinen naaras) mestari

RUOKOKYNSI – pieni vaalea raidallinen naaras

TILLITURKKI – harmaa raidallinen naaras, jolla
on siniset silmät

NOKKOSLÄIKKÄ – vaaleanruskea kolli

PIKKUHAHTUVA – pieni valkoinen naaras

VAALEATAIVAS – mustavalkoinen naaras

ORVOKKIHOHDE – mustavalkoinen naaras, jolla
on keltaiset silmät

BELLALEHTI – vaaleanoranssi naaras, jolla on
vihreät silmät

VIIRIÄISSULKA – valkoinen kolli, jolla on
korpimustat korvat

PULUJALKA – harmaavalkoinen naaras

HAPSUVIIKSI – valkoinen naaras, jolla on ruskeita laikkuja

SOMERONENÄ – kellanruskea kolli

AURINKOKARVA – kellanpunainen naaras

Kuningattaret **MESILAU LU** – ruskea naaras

Klaanin-
vanhimmat **KELTASANIAINEN** – haaleanruskea naaras, joka on tullut kuuroksi

TUULIKLAANI

Päällikkö **JÄNISTÄHTI** – ruskeavalkoinen kolli

Varapäällikkö **VARISSULKA** – tummanharmaa kolli

Parantaja **HAUKKALENTO** – täplikäs harmaa kolli, jolla on valkoisia täpliä kuin tuulihaukan höyhenpuvussa

Soturit **YÖPIIVI** – musta naaras

JUOVASIIPPI – laikukkaanruskea naaras;
OMENATASSUN (keltainen raidallinen naaras)
mestari

LEHTIHÄNTÄ – tumma raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät; **KORPITASSUN** (ruskea naaras) mestari

HIILLOSJALKA – harmaa kolli, jolla on kaksi tummaa käpälää

VIIMATURKKI – musta kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

KANERVAHÄNTÄ – vaaleanruskea raidallinen
naaras, jolla on siniset silmät

SULKAKARVA – harmaa raidallinen naaras

KYYRYJALKA – kellanpunainen kolli;

LAULUTASSUN (kilpikonnakuviainen naaras)
mestari

KIURUSIIPPI – vaaleanruskea raidallinen naaras

SARAVIIKSI – vaaleanruskea raidallinen naaras;

VILSKETASSUN (ruskeavalkoinen kolli) mestari

HOIKKAJALKA – musta kolli, jolla on rinnassa
valkoinen läikkä

KAURAKYNSI – vaaleanruskea raidallinen kolli

HUUHKAJAVIIKSI – tummanharmaa kolli;

UJELLUSTASSUN (harmaa raidallinen naaras)
mestari

LEHVÄRAITA – harmaa raidallinen naaras

Klaanin-
vanhimmat

VIIKSINENÄ – vaaleanruskea kolli

PIIKKIHERNEHÄNTÄ – hyvin vaalea

harmaavalkoinen naaras, jolla on siniset silmät

JOKIKLAANI

Päällikkö

USVATÄHTI – harmaa naaras, jolla on siniset
silmät

Varapäällikkö

RUOKOVIIKSI – musta kolli

Parantaja

PAJUHOHDE – harmaa raidallinen naaras

Soturit	<p>HÄMYTURKKI – ruskea raidallinen naaras</p> <p>SÄRKIHÄNTÄ – tummanharmaa-valkoinen naaras; LOISKETASSUN (ruskea raidallinen kolli) mestari</p> <p>MALVANENÄ – vaaleanruskea raidallinen kolli</p> <p>SUOJAKARVA – mustavalkoinen naaras</p> <p>PALKOLOISTE – harmaavalkoinen kolli</p> <p>SÄIHKYTURKKI – hopeanvärinen naaras</p> <p>LISKOHÄNTÄ – vaaleanruskea kolli; SUMUTASSUN (harmaavalkoinen naaras) mestari</p> <p>NIISKUPILVI – harmaavalkoinen kolli</p> <p>SANIAISKARVA – kilpikonnakuviainen naaras</p> <p>NÄRHIKYNSI – harmaa kolli</p> <p>PÖLLÖNENÄ – ruskea raidallinen kolli</p> <p>PIIKKIHERNEKYNSI – valkoinen kolli, jolla on harmaat korvat</p> <p>YÖTAIVAS – tummanharmaa naaras, jolla on siniset silmät</p> <p>VIIMASYDÄN – ruskeavalkoinen naaras</p>
Kuningattaret	<p>KIHARASULKA – vaaleanruskea naaras;</p> <p>HALLAPENNUN (naaras), USVAPENNUN (naaras) ja HARMAAPENNUN (kolli) emo</p>
Klaanin- vanhimmat	<p>SAMMALTURKKI – kilpikonnakuviaisen ja valkoisen kirjava naaras</p>

ESINÄYTÖS

LEHTILAMPI HYTISI. Hänen ympärillään puhalsi viileä tuuli, jossa tuoksuivat Tähtiklaanin metsästysmaiden avarat vihreät niityt. Kaukaisten kukkuloiden ylle oli kertynyt pilviä. Lehtilampi pörhisti turkkiaan ja käänsi katseensa taas lampeen, joka oli Tähtiklaanin reviirin keskustassa. Tulitähti oli tutkimassa sitä. Sinitähti kyyhötti lähistöllä käpälät rinnan alle vedettyinä, ja hänen vieressään istui Pitkätähti synkän huolestunut katse meripihkanvärissä silmissään.

Vaikka Lehtilampi olikin tullut Tähtiklaaniin jo monta kuuta sitten, hänestä tuntui edelleen oudolta olla sellaisten kissojen seurassa, joista hän oli vain kuullut pienenä pentutarhan saduissa. Hän kuitenkin viihtyi esi-isien levollisissa metsissä ja niityillä, yhdessä Tulitähden ja Hiekkamyrskyn kanssa. He huolehtivat Oravaliidon pennuista – niistä jotka tämä oli menettänyt ennen kuin pennut olivat ehtineet tuntee emoaan. Lehtilammesta tuntui että hänet hyväksyttiin, toisin kuin monesti hänen viimeisinä kuinaan Myrskyklaanissa. Siellä hän oli tiennyt, että jotkut kissat eivät koskaan todella antaisi anteeksi hänen valhettaan, sitä että hän oli salannut olevansa Leijonaroihun, Närhisulan ja Paatsamalehden oikea emo. Hänen pitkään säilyttämänsä salaisuus sekä syyllisyys,

jota hän oli tuntenut sen paljastuttua, olivat raastaneet hänen sydäntään kuin piikit. Täällä kaikki oli saatu anteeksi, ja suu-
relta osin hänen sydämensä oli suruton.

Kaiken ilon keskelle mahtui kuitenkin myös huolta. Lehtilampi oli luvannut varjella sisartaan Oravaliittoa siihen asti, kunnes tämä tulisi hänen luoksensa. Mutta kuinka hän voisi pitää sen lupauksen nyt, kun Tähtiklaanin ylle oli langennut varjo? Hän katseli Tuliötähteä, ja hänen vatsaansa puristi pelko.

Hänen isänsä nuuhkaisi uudelleen lampea, johon luikerteli toisiinsa kietoutuneita oksia. »Klaaneihin ei näe vielääkään», Tuliötähti murisi.

Lehtilampi muisti miten hän ja Oravaliito olivat Tähtiklaaniin tultuaan katselleet klaanitovereitaan tämän lammen vesistä. Oravaliito oli sukeltanut veteen ja uinut sameiden syvyyksien halki takaisin rakastamiensa kissojen luo. Mutta nyt tie oli poikki.

Vedessä kulki oksia ristiin rastiin, ja köynnökset solmivat ne läpätunkemattomaksi verkoksi. Sellaisen vyyhden läpi ei nähnyt, eikä kukaan pystynyt mitenkään tavoittamaan eläviä klaaneja.

Edes Oravaliito ei pääsisi siitä läpi. Lehtilammen sydän läpäytti huolesta. Hän ei enää pystynyt muistamaan, miten kauan oksat olivat lammen peittona olleet, mutta liian kauan joka tapauksessa. Oravaliito, Närhisulka ja Leijonaroihu olivat omillaan ilman kenenkään varjelusta. Hän näki Tuliötähten selkäkarvojen nousevan pystyyn. Hänen isänsä oli varmastikin yhtä huolissaan Oravaliidosta ja taakseen jättämästään klaanista kuin hänkin. Mistä ne oksat olivat tulleet? Miksi ne sulkiivat Tähtiklaanin tien? Lehtilampi tiesi isänsä olevan yhtä ymmällään kuin kaikki muutkin tähtiklaanilaiset.

Hän tassutti lähemmäs. »Joka kerta kun tulen tänne, elätelen toivoa että ne olisivat kadonneet», hän naukaisi.

Tulitähden karvat värähtivät hermostuneesti. »Mitä jos emme pääse koskaan niiden ohi?»

»Meidän on päästävä», Lehtilampi henkäisi. »Emme voi loputtomiin olla erossa elävien kissojen klaaneista. He tarvitsevat meitä.»

Sinitähti nousi kypälilleen. »Luottakaa heihin», hän naukui. »He ovat satureita, ja neuvokkaita. Eivät he välttämättä tarvitse meitä niin paljon kuin kuvittelemme.»

Lehtilammen vatsaa kirpasi pelko. »Entä jos *me* tarvitsemekin *heitä*?» Hänen mielensä reunamilla vilahti ajatus, joka oli niin pelottava ettei siihen olisi uskaltanut tarttua. Hän ei silti voinut olla tarttumattakaan. »Jos meillä ei ole yhteyttä eläviin klaaneihin, katoammeko me?»

»Emme tietenkään.» Tulitähti katsahti häneen. Hän näki isänsä smaragdinvihreissä silmissä epäilyksen. *Hän ei usko tuota itse.* Tulitähden katse kääntyi taas veteen. »Miksi me annoimme sellaisen kissan mennä tuonne syvyysiin?»

Sinitähti tuhahti. »Mehän aioimme pitää häntä silmällä, etkö muista?» hän naukui pisteliäästi.

Tulitähti tökkäsi vihapäissään yhtä köynnöksistä. Se tärähti, ja veteen levisi väreitä. Lehtilampi pidatti hengitystään. Oliko Tulitähti onnistunut irrottamaan jotakin? Hän tähyili veteen toiveikkaana, mutta pinnan alla ei näkynyt edelleenkään mutta kuin pyörteilevää harmaata usvaa.

»Se oli niin tärkeää ettei sitä olisi pitänyt jättää sellaisen kissan kypäliin», Tulitähti murisi. »Meidän olisi pitänyt lähettää joku muu.»

»Eihän sillä ole väliä, kenet me lähetimme → Pitkätähti aloitti.

»Eikö muka?» Tulitähti käänsi nopeasti katseensa kohti Tuuliklaanin päällikköä. »Eikö sinusta ole outoa, että me luotimme kissaan, johon emme ikinä eläessämme olisi

luottaneet, ja sitten kävi *näin*? Olemme menettäneet yhteyden klaaneihin. Onko se sinusta sattumaa?»

Pitkätähden korvat liikahtivat. »Ei ole sattumaa, että tämä tapahtui nyt kun klaanit ovat rikkoneet lakia milloin niitä huvittaa. Klaanikissat ovat itse aiheuttaneet tämän sotkun.» Hän heilautti kuonoaan kohti lampea peittäviä kyhmyisiä oksia.

»On lakia rikottu ennenkin», Tulitähti kivahti. »Ja vielä pahemmin, eikä mitään tällaista ole tapahtunut koskaan aiemmin.» Hän kurtisti kulmiaan. »Tästä on vastuussa yksi ainoa kissa. Meidän on keksittävä, miten asia korjataan. Jos emme keksi, saatamme menettää elävät klaanit kokonaan.»

Lehtilammen suu tuntui kuivalta. Oliko Tulitähti oikeassa? Saattoiko tämä merkitä loppua järven klaanien ja heidän esi-isiensä yhteydenpidolle? Ja jos niin oli, niin miten pitkään elävät ja kuolleet selviäisivät?

LUKU 1

KUN ORAVALIIDON nauku kiiri saaren yli, Siilihallan sydän tuntui jättävän lyönnin väliin.

»Nyt minä tiedän, kuka on anastanut Vatukkatähden ruumiin!»

Kuka? Siilihalla käänsi kuononsa kohti Myrskyklaanin väliaikaista päällikköä, joka katseli alas Puhujantammesta punaruskea turkki himmeänä kuutamossa.

»Mutta sitä on vaikea uskoa», Oravaliito mutisi toisten kissojen huudahdellessa hämmästyksestä.

Klaanikissat seisahtuivat niille kypälänsijoilleen. Usvatähti oli päättänyt kokoontumisen äkkiarvaamatta, suutuksissaan vaatimuksista että hänen pitäisi antaa Jänisloisteen ja Jääsiiven jäädä Jokiklaaniin, ja klaanit olivat tekemässä lähtöä saarelta. Mutta nyt kaikki tuntuivat pysähtyvän kuin saman ajatuksen vangitsemina, korvat pystyssä ja katset kohti Oravaliitoa. Puunrunkosillalle lähteneet soturit kääntyivät takaisin ja työntyivät heinikon läpi huolestunut kiilto silmissään, kun Oravaliito jatkoi. Myrskyklaanin vanhus Harmaaraita kääntyi takaisin korvat uteliaasti eteenpäin suunnattuina.

»Ja jos olen oikeassa» – kuun valon synnyttämät varjot synkistivät Myrskyklaanin päällikön naaman – »niin tämä on

vielä pahempaa kuin olimme kuvitelleet. Tämä soturi ei lope-
ta ennen kuin on pannut jokaisen klaanikissan maksamaan
siitä minkä hän uskoo elässään menettäneensä.»

Siilihallan turkkia kihelmöi kammo. Kuulosti siltä että
Vatukkatähden ruumiin anastanut kissa oli Oravaliidolle hy-
vinkin tuttu. Siilihalla luimisti korviaan. Hän ei aivan täysin
olisi halunnut tietää, kuka se oli. Selvästikin Myrskyklaanin
päällikköä riivasi jokin paha henki, joka oli ajanut klaane-
ja erilleen ja kääntänyt klaanitoveruksia toisiaan vastaan, ja
lopulta oli käyty verinen taistelu jossa satureita oli kuollut
ja huijarihenki oli otettu Varjoklaaniin vangiksi. Siilihalla ei
olisi halunnut uskoa, että joku *soturi* voisi aiheuttaa klaaneille
sellaisia hirveyksiä. Kun Oravaliito nimeäisi kissan, joka oli
ajanut Vatukkatähden hengen pois ja jättänyt sen harhaile-
maan metsään elämän ja kuoleman välimaastoon, klaanien
olisi hyväksyttävä se, että yksi heidän esi-isistään oli petturi.

Oravaliito epäroi, ja hänen katseensa kääntyi hermos-
tuneesti odottavien kissojen joukossa. Pelkäsikö hän sanoa
soturin nimen ääneen?

»No?» Tiikeritähti raivasi tiensä tungoksen läpi ja pysähtyi
Puhujantammen juureen. »Kuka se sinun mielestäsi on?»

Siilihallan vatsaa kouraisi. Hän näki miten hänen ym-
päriällään alettiin pörhistellä karvoja. Saisiko Vatukkatähden
ruumiin anastajan nimeäminen klaanit taas jakautumaan?
Tulisiko taas taistelu? Täälläkö? Nytkö? Siilihalla vilkaisi taas
Oravaliitoon. Myrskyklaanin päällikön katse oli pelokas; se
näytti säkenöivän kuin salama kohti klaaneja ja sai kissojen
viikset värisemään ja karvat sojolleen.

»Kerro nyt», Tiikeritähti vaati.

Oravaliito vilkaisi Varjoklaanin päällikköön ja veti sitten
syvään henkeä. »Tiedän että tämä kuulostaa hullulta», hän
aloitti.

Tiikeritähden häntä nytkähti pahaenteisesti.

»Mutta olen *varma* siitä, että olen oikeassa.» Oravaliidon nauku muuttui jämakämmäksi. »Sen täytyy olla hän. Se ei voi olla kukaan muu.» Hän kohotti leukaansa. »Uskon, että Saarniturkki on palannut.»

Siilihalla kurtisti kulmiaan ihmeissään. *Saarniturkki?* Saarniturkki oli hänen muistaakseen ollut Myrskyklaanin soturi, joka oli kuollut monen monta kuuta sitten onnettomuudessa. Siilihalla yritti muistaa, mitä oli vanhemmilta satureilta kuullut tästä kollista. Hänen kuolemassaan oli kai ollut jotakin omituista?

»Miksi Saarniturkki palasi?» Usvatähti pujotteli lähemmäs muiden kissojen välistä. Puhujantammelle päästyään hän kiipesi Oravaliidon viereen.

Tiikeritähti meni perässä. »Hänhän olisi halunnut sinut kumppanikseen, eikö niin? Ennen kuin sinä valitsit Vatukkatähden.» Kun Jänistähti ja Lehtitähti kiirehtivät uudestaan paikoilleen muiden rinnalle, Varjoklaanin päällikkö jatkoi: »Siksikö uskot hänen palanneen?»

Oravaliito vältteli Tiikeritähden katsetta. »Hänestä saattaa tuntua siltä, että hänellä on täällä keskeneräisiä asioita», hän naukui.

»Ehkä *Myrskyklaanin* kanssa.» Jänistähti ei näyttänyt vaakuuttuneelta. »Muttei niin paljon että hän aiheuttaisi hämminkiä meille muille.» Hän vilkaisi toisia päälliköitä.

Siilihallan käpäliä kihelmöi levottomasti, ja hänen kynensä alkoivat koukistella kiukkuisesti, kun hän kuuli Tuuliklaanin päällikön hiukan syyttävän äänensävyyn. Että klaanien tämänhetkiset ongelmat olisivat muka kokonaan Myrskyklaanin syytä. Sitten hän näki Oravaliidon lohduttoman ilmeen. Hänen kuononsa puristui tiukasti kiinni, ja hänet valtasi sääli. Selvästikin Oravaliito uskoi olevansa oikeassa –

mutta kuvitteliko hän tosissaan, että joku kissa yrittäisi tuhota kaikki klaanit vain siksi, että hän oli valinnut mieluummin Vatukkatähden?

Oravaliito liikahti vaivautuneesti. »Tiedän että tämä kuulostaa kaukaa haetulta», hän naukui. »Mutta te ette tunteneet häntä yhtä hyvin kuin minä.»

Lehtitähhti näytti olevan ymmällään. »Kuka tämä Saarniturkki on?»

»Hän oli Myrskyklaanin soturi», Oravaliito vastasi. Hänen suunsa liikkui vielä, mutta ääntä ei enää kuulunut. Oli kuin hänen epäuskonsa olisi estänyt häntä sanomasta ajatustaan loppuun.

»Saarniturkki yritti tappaa Paatsamalehden», Keltaturkki huusi kissajoukosta, joka tunki lähemmäs Puhujantammaa silmät uteliaasti ammollaan.

»Niin me Jokiklaanissa kuulimme.» Pajuhohde katseli klaanitovereitaan. Nuorempien soturien silmät säkenöivät järkyttyneesti, mutta monet vanhemmista satureista nyökytelivät ja vaihtoivat tietävän näköisiä katseita.

Ruokoviiksi heilautti häntäänsä. »Hiiriturkki kertoi minulle yhdessä kokoontumisessa, että Saarniturkki hyökkäsi Paatsamalehden ollessa yksinään. Ja kun Paatsamalehti yritti häätää häntä kimpustaan, hän liukastui ja löi päänsä. Niin hän kuoli.»

Siilihalla muisti miten yhtenä yönä monta kuuta sitten Harmaaraita oli kertonut joillekuille nuorille oppilaille Saarniturkista ja kutsunut tätä »pahaksi kissaksi». Mutta vaikka Siilihalla luottikin lujasti myrskyklaanilaisvanhukseen, hänen oli ollut vaikea uskoa että soturi voisi kääntyä klaanitoveriaan vastaan sillä tavoin. Oliko se oikeasti totta?

»Tuuliklaanissakin me olemme kuulleet tuosta.» Varisulka tassutti kohti Leijonaroihua ja katsoi kullaväristä

soturia silmiin hermostuneesti. »Eikös hän joskus uhkaillut tappaa sinut ja Närhisulan?»

Leijonaroihu nyökkäsi.

Hiillosjalka hämmästy. »Minä luulin häntä uskolliseksi Myrskyklaanin soturiksi.»

Saraviiksi vilkaisi pesätoveriaan. »Etkö sinä muista niitä huhuja?»

»Tietenkin.» Hiillosjalka näytti yllättyneeltä. »Mutta en minä niitä uskonut.»

»Eivät ne olleet mitään valheita», Oravaliito naukui. »Saarniturkki jopa auttoi Haukkahallaa houkuttelemaan Tulitähden ansaan.»

Lehtitähhti kurtisti kulmiaan. »Ja tekö uskotte että hän on löytänyt Synkästä Metsästä takaisin tänne?»

»Hän on Tähtiklaanissa», Oravaliito sanoi. »Minä näin hänet siellä.»

Lehtitähhti huiskautti häntäänsä. »Jos Tähtiklaani kerran otti hänet vastaan, niin hänen on täytynyt muuttua. Ei hän voi enää olla paha.»

Leijonaroihu siristi silmiään. »Hän oli minun mestarini, joten tunnen hänet paremmin kuin moni muu», hän maukui. »En osaa kuvitella että hän muuttuisi koskaan.»

Lehtitähhti rypisti otsaansa. »Mutta se kaikkihan tapahtui varmasti jo kuita sitten! Miten se meihin nyt liittyy?»

Sitä Siilihallakin ihmetteli. Vaikka Saarniturkki olisi ollut eläessään paha, hän oli nyt Tähtiklaanissa. Miksi kauan sitten kuollut soturi haluaisi lähteä Tähtiklaanista ottaakseen haltuunsa toisen kissan ruumiin ja aiheuttaakseen ikävyyksiä kaikille klaaneille? Hän vilkaisi nuorempiin klaanikissoihin, jotka katselivat toisiinsa selvästikin yhtä hämmentyneinä.

Oravaliidon niskakarvat pörhistelivät. »Vaikka kissa otettaisiin Tähtiklaaniin, ei se tarkoita etteikö hän veisi mukanaan

vanhoja kaunojaan ja kokemiaan loukkauksia. Saarniturkki ei antanut minulle koskaan anteeksi sitä, että valitsin hänen sijaansa Vatukkatähden», hän naukui vaivautuneena.

Usvatähden katseessa ei ollut näkynyt epärointiä. »Ja sinäkö uskot että hän on palannut kostamaan?»

Oravaliito nyökytteli kiivaasti. »Siksi hän asettui Vatukkatähden ruumiiseen, tajuatteko? Se oli paras tapa päästä lähelle minua ja perhettäni.»

Jänistähti näytti epäileväiseltä. »Ei se kuitenkaan selitä, miksi hän häiriköisi meitä muita.»

Närhisulka puhkesi puhumaan tammen alta. »Elossa ollessaan Saarniturkki olisi halunnut tappaa minut ja pentuetoiverini saadakseen Oravaliidon kärsimään. Hän tietää että klaanien vahingoittaminen tekisi Oravaliidolle kipeämpää kuin mikään muu.»

»Mutta hänhän on pelkkä soturi», Tiikeritähti huomautti. »Miten hän olisi voinut onnistua pääsemään Tähtiklaanista takaisin? Ei hän ollut parantaja. Ei hänellä ole sellaista mautta.»

»Minäkin pääsin Tähtiklaanista takaisin», Oravaliito kertoi. »Kun olin haavoittunut taistelussa Sisaria vastaan... silloin kun Lehtilampi...» Sanat tarttuivat hänen kurkkuunsa ja hänen päänsä painui hetkeksi ennen kuin hän jatkoi: »Oleskelin jonkin aikaa Tähtiklaanissa ja löysin tieni takaisin henkiolentona.» Hän ei välittänyt hämmästyneestä kohauksesta, joka kulki yleisön läpi. Sen sijaan hän kääntyi äkkiä katsomaan Puuta. »Sinä näit minut», hän sanoi kiihtyneenä. »Sinä tiedät että palasin takaisin.»

»Niinhän sinä palasit», Puu myönsi. »Me emme ymmärrä kaikkea Tähtiklaanista», hän naukui. »Jos Oravaliidon oli mahdollista palata, niin miksei sitten Saarniturkinkin?»

»Jos minä kuolen,
te ette koskaan saa
Vatukkatähteä takaisin.»

Myrskyklaanin päällikkönä toimiva Oravaliito on oivaltanut järisyttävän totuuden: hän tietää, kuka on Vatukkatähden nahoissa esiintyvä huijari. Oikean Vatukkatähden henki on kateissa, samoin Tähtiklaani, ja tilanne klaaneissa kiristyy. Kissat lähtevät pyytämään apua Sisarilta, salaperäiseltä kiertelevien naaraiden joukkiolta, jolla on yliluonnollisia kykyjä.

Piilevä pahuus on Rikottu laki -saagan neljäs osa.

Suomentanut Nana Sironen

Kannen kuva: Owen Richardson